
OL.TU.10.1 ÖNSÖZ YERİNE

İlkin 1981 yılında ispanyolca yazılmış ve yayımlanmış bu makale, daha sonra fransızca olarak "Le Communiste" dergisinin 15, 16 ve 20. sayılarında (sırasıyla 1982, 1983 ve 1984 yıllarında) yer almış ve türkçeye de bu ikincisinden çevrilmiştir.

Bu metni okurken onun hemen hemen çeyrek asır önce yazıldığını unutmamak gerekir. Zira o günden bu güne Dünya siyasî coğrafyasında önemli değişiklikler oldu : SSCB ve Yugoslavya dağıldı ; Çekoslavakya ikiye bölündü ; Doğu ve Batı Almanya birleşti ; Avrupa Birliği projesi hızla biçimlenmeye başladı ; Polonya, Çekoslavakya, Slovakya, Slovenya ve küçük Baltık cumhuriyetleri artık AB üyesi ; Bulgaristan, Romanya ve Hırvatistan da yakında onlara katılacaklar vs... Ama bütün bunlar, yaşadığımız dünyanın kapitalist olduğu gerçeği zerrece değiştirmez ; değişen, bu felâketler tulûatının sahneleri ve oyuncularını yalnızca. Yani bu çalışmanın tezleri hâlâ geçerli : çoğu zaman olduğu gibi sosyalist bir kisve altında (proleterleri aldatabilmek gayesiyle) boy gösteren bütün ulusal kurtuluş hareketlerinin (örneğin PKK) ve savaşlarının gerçek proleter hareketle, komünizmle hiçbir alâkalarının olmadığı anlaşılmalı ; bu konudaki bütün leninci ve stalinci tabular aşılmalı artık... çünkü "proletaryanın vatani yoktur".

Öte yandan yine şu son 25 yılda, Türkiye'de kan gövdeyi götürdü : kürt ve türk burjuvaları dalaştılar... kurbanlar da proleterler oldu. Doğal olarak Türkiye'li okuyucu, bu yazıda, PKK/TC savaşına ilişkin somut tahliller ve tavırlar arayacak, görmek isteyecektir... ama nafi! Zira çeyrek yüzyıl önce kaleme alınmış bu inceleme, son birkaç yüzyıldaki proleter hareketin tecrübelerinden çıkartılmış genel bir yaklaşım, tarihsel bir soyutlamadır "yalnızca" ; her kapıyı açan bir anahtar değil. Dememiz o ki, şimdi artık onun tezlerini "Türkiye gerçeği"ne uygulamak ve gerekli sonuçları çıkartmak bizlere, Türkiye'li proleterlere düşüyor... yani bu "kirli savaş"ın tamamen burjuvalar arası bir mal bölüşümü savaşı olduğunu ; proletaryanın bu dalaşta en ufak bir çıkarı olmadığını ; tersine, bu savaşı bitirmek için bütün burjuvaziye (türk, kürt vs...) kendi toplumsal savaşını dayatmasının zorunluluğunu anlamak ve anlatmak gerekiyor.

"Türkiye Solu" denen garabetin tüm Türkiye burjuvazisiyle birlikte ektiği ve iyice kökleşmiş önyargıları bugünden yarına yıkmak mümkün değil elbette ; ama bu yazının türkçeye kazandırılmasıyla, – bildiğimiz kadarıyla – bir ilk adım (küçük de olsa) atılmış oldu. Türkiyeli proleterlerin yaşanmış bunca korkunç tecrübeden olumlu dersler çıkartacağını ummak, artık fazla hayâlcî bir iyimserlik olmasa gerek.

Şu birkaç satırda dile getirdiğimiz gözlemleri, uyarıları ve umutları Marx'ın o veciz cümlesini "hafifçe" değiştirerek bağlayalım...

"Proletarya ya devrimcidir ya da hiç !"